

మంచి నాటకం!

మంచి సమాజం!

సాధారణంగా మనం వింటూ వుంటాం, తెనుగు నాటకరంగ ప్రసక్తి వచ్చినప్పడల్లా “మంచి నాటకం లేదు-మంచి సమాజం లేదు” అనే మాటలు ప్రతి సంవత్సరం వందలకు వందలు నాటకాలు వస్తూనే వున్నాయి. కొందరైనా పూనుకొని వాటిని ప్రదర్శిస్తూనే వున్నారు.

మామూలుగా వెలిసే సమాజాలు కాక, ప్రతి ఆఫీసులో, ప్రతి సంస్థలో సాంస్కృతిక సంఘా లేర్పడు తున్నాయి వాటిని నాటక శాఖ లుద్దరిస్తున్నాయి వరు సగా నాటకాలు ప్రదర్శించలేకపోయినా, వార్షికోత్సవాలకైనా నాటికో, నాటకమో ప్రదర్శిస్తున్నారు ఆందులోనే కొందరు బహుమతు లందుకొంటున్నారు తక్కిన నటుల్లో కొంచెం గర్వంతో తల ఎత్తుకు తిరుగు తున్నారు అయినా మంచి సమాజాలు లేవనే వాడు ఘోలేడు

అంతకుముందు మాట ఎలా వున్నా ఇరవై సంవత్సరాల నుంచి పరిషత్తు నాటక, నాటిక ప్రదర్శనల్లో పోటీలు పెడుతోంది సమాజానికి, రచయితకు, నటీనటు లకు, రంగాలంకరణకు బహుమతు లిస్తోంది. ఇటీవల లెక్కల్ని బట్టి - ఏటా నూటికి పైగా నాటకాలు, నాటి కలు పోటీలకు దరఖాస్తులు పెడుతున్నాయి. పోటీలకు నిలుస్తున్నాయి సుమారు 700 ప్రదర్శనలు - పరిషత్తు సమయంలో ఏర్పాటు చేయబడుతున్నాయి ప్రభువ బహుమతి ఏటా ఒక సమాజానికి అందించబడుతునే వుంది. అయినా మంచి నాటక సమాజం లేదనే వార్త వినిపి స్టూనే వుంది

3

రావూరు వెంకట సత్యనారాయణరావు

నాట్యసంఘం ఏర్పడింది. దాని వజ్రాన నాట్య విద్యాలయం ఏర్పడింది నాటక శిక్షణ తరగతులు నడుపు తున్నారు కన్యాశుల్కం నాటకం, శ్రీ అబ్బూరి రామ కృష్ణరావు అధ్యక్షులైన ప్రదర్శించబడింది ప్రశంస లందు కుంది వారే “వార్షికోత్సవం” అనే నాటికను కూడా ప్రదర్శించారు అయినా ‘మంచి సమాజం’...అని నీళ్లు నములుతూనే వున్నారు

సంగీత నాటక ఎకాడమీ ఇంకా నాటకాలకు అంటూ బహుమానాలేం ఏర్పాటు చేయలేదు చేసి, ఏవో కొన్ని నాటకాలను, ‘మంచివి’గా భావించి బయట పెడితే ఏమంటారో తెలియదు పోతే నాటక సమాజాలకు సభ్యత్వం ఇచ్చింది కొన్నింటికి గ్రాంటు లిస్తోంది. ఎవరైనా మంచి నాటకం ప్రదర్శిస్తామంటే ప్రోత్సహి స్తోంది ‘క్షీరసాగరమధనం’ లాటి నృత్య నాటికను తయారుచేయించింది ఇరవై వేల రూపాయల ఖర్చుతో ఈసారి ఉత్తమ నాటకాలకు బహుమతు లిస్తారని అను కుంటున్నారు అయినా మంచి నాటకం మాట? మానడంలేదు

ఆంధ్ర-నాటక కళాపరిషత్తుతో ‘పాటు అనేక తావుల్లో వేరువేరు పరిషత్తులు వెలిసినాయి— ప్రొద్దు టూరులో, తిరుపతిలో - ఇంకా అనేక చోట్ల పీఠం దరూ

నాటకం

ప్రతి సంవత్సరం పోటీలు జరుపుతున్నారు - బహుమతు లిస్తున్నారు... ఉత్తమ రచనల్ని, ఉత్తమ సమాజాల్ని ఎన్నుకొంటున్నాడు. అయినా అసలు సమస్య అలాగే వుంది.

ఈ విషయాలన్నీ సమాలోచిస్తే...మంచి నాటక మంటే ఏమిటి? - మంచి సమాజమంటే ఏమిటి? - అనే ప్రశ్న వేసుకోవలసివస్తుంది కొందరు పౌరాణిక నాటకాలు మంచివంటారు, కొందరు చారిత్రాత్మకమైనవి అద్భుతమంటారు...ఎక్కువ మందికి సాంఘిక నాటకాలే కావాలి, తక్కినవాటి మాట అక్కరనేలేదు - అని ఘంటాపథంగా చెప్పకూడవంటారు

సాంఘిక నాటకాలనగానే - ఆధునిక సమస్యలకు సంబంధించిన ఇతివృత్తం అనేది నిర్వహణదాంశం వాటినే ప్రదర్శించాలి, వ్రాయాలి అనేది అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు అవిమాత్రమే కావాలిఅనేది కొందరు అంగీకరిస్తున్నారు. పరిషత్తులో నాటకాలు అంగీకరిస్తారు. పోటీకి, పౌరాణికాలు అంగీకరించరు...బహుశః పద్యాలు వుంటాయనీ, 'మజ్జాకే', 'పహ్లాకే' 'హృదయేశ్వరా?' 'నాధా' అనే మాటలు వినిపిస్తాయని అయివుండవచ్చు. హృదయేశ్వరులను దూరంగా తరిమి - నాధాలను కొట్టి పారేసి... వ్యవహారిక భాషలో సాదా సీదా సంబోధనలతో నాటకాలు వ్రాయడానికి పూనుకొందామని కొందరనుకొన్నా - పద్యాలు వుండకూడదనే నిబంధన ఒకటి వుంది వాటికూడా స్పష్టి చెపితేగాని - పౌరాణిక నాటకాలను, ఈనాటి రంగస్థలానికి అనుగుణంగా వ్రాయడం కుదరదు.

ఇలాటి ప్రయత్నాలు చలంగారు చేశారుగాని... వారు పద్యాలు వగైరాలతో పాటు, ఇంకా కొన్ని ప్రత్యేకతలు తీసివేశారు. చింతా దీక్షితులుగారి శబరిలాటి నాటికలు వ్రాశారుగాని - వాటిని ఎవరూ ప్రదర్శించడం

లేదు. కనుక ఇటువంటివి వైకి రావడం మంచిదనిపించు కోవడం దూరపు విషయం.

పోతే సాంఘిక నాటకాలలో 'కన్యాశుల్కం' మంచి నాటకమనే పేరు సంపాదించింది అంతేకాదు... 'ఒక్కటే నాటకం' అన్న భ్యాతి కూడా సంపాదించింది. ఆ తర్వాత తెలుగులో నాటకమే లేదు - అనే విషయం కూడా చాలామంది వ్రాశారు ..వ్రాశుకూర్చుకూడా! కన్యాశుల్కంలాటి నాటకం వుందిగదా అని గర్వపడటం- ఆ తర్వాత అలాటి నాటకం రాలేదే అని విచారపడటం- ఈ రెండూ మన ధర్మాల్నే నాయి.

మరి వేదంవారి 'ప్రతాపరుద్రీయం' కూడా మనకున్న గొప్ప నాటకాలలో ఒకటిగా భావించారు. కన్యాశుల్కంతో పాటుగా ఈ నాటకాన్నీ నిలబెట్టారు. యుగంధరుడు - అంతా ఇంతా పేరు సంపాదించలేదు. అయినా ఆ నాటకంకూడా వెనకపడుతోంది - పద్యాల శాధో, పద్యంలోనే వున్న చిక్కువల్లనో, యుగంధరుడు ముంజులూరివారితోనే తెరచాటుకి పోయాడు

తరువాతే అయినా చంద్రగుప్త నాటకం కొన్నాళ్ళు ప్రదర్శించబడింది. శ్రీ పింగళి నాగేంద్ర మేవాడ రాజ్యవతనం అనే చక్కని వచనం నాటకం వ్రాశారు ప్రదర్శన కెంతో చక్కగా వుంటుందా నాటకం...వీరే పాపాడి అనే మరోనాటకం వ్రాశారు. దీనిలో కూడా శక్తివంతమైన సంభాషణలున్నాయి. వేలూరి చంద్రకేఖరంగారు "కాంచనమాల" అనే నాటకం వ్రాశారు. సంభాషణలు తెలుగుభాషకే వన్నెలుదిద్దాయి. ఇలా వేర్వేరివాలంటే చాలా నాటకాలున్నాయి. వీటి నెవరూ ప్రదర్శించరు... బైటికి తీసుకురారు. ఎకాడమీ ఇలాటివాటికి ప్రోత్సాహమిస్తే 'మంచి నాటకం' కనిపిస్తుంది.

'మంచి నాటకమంటే' — అనే విషయం కూడా ఆలోచించాలి. దాని నిర్వచనం స్పష్టపడాలి ఎక్కువ ప్రదర్శనలు కలదా? ఎక్కువ డబ్బు సంపాదించిందా? ఎక్కువ బహుమతులు పొందిందా!... ఆధునిక నాటకాలలో ఎక్కువ ప్రదర్శనాలిచ్చిన నాటకాలు తక్కువ. దానికి నాటక లోపం కారణం కాకపోవచ్చు. సంఘస్థోమతు కావచ్చుకారణం రెండు ప్రదర్శన లిచ్చేటప్పటికి ఆర్థిక దౌర్బల్యం ప్రాప్తించవచ్చు. బిళ్లారి రాఘవాచార్యులుగారు వ్రాసేసిన సరిపడని సంగతులకే ఎక్కువ ప్రదర్శనల అవకాశం లభించ లేదంటారు. అందులో ఇంకొక పరీక్ష వచ్చింది ఒక పూర్ణోనే అనేక ప్రదర్శనాలివ్వగల నాటకాలు మనకు లేవని. ఇది ప్రేక్షకుల లోపం అనడానికి పీలేదు నాటకం లోపమనడం భావ్యంకాదు. పోతే సంఘాలకు బలం లేకపోవడం అనుకోవచ్చు. అయినా, ఇలాంటి ఆశయంతో నాటకాలాడటం మనకు అరుదు

మరి మంచి నాటకాలంటే ఏవి? రచనలో వైశిష్ట్యం, రంగానుకరణలో కళావైదగ్ధ్యం, నటనలో ప్రత్యేకతా, సందేశంలో ప్రాభవం కలవి అయి వుండాలా? అన్నది కూడా సమాలోచించాలి ఇన్నివిధాలుగా ఆలోచిస్తే పండిత పామరుల్ని ఒక్క రీతిగా ఆకర్షించి, ప్రదర్శించే నటీనటులవర్గానికి, తృప్తిని, శాంతిని కల్పించేవై వుండాలనేది—తేలుతుంది

మనకు నాటకాలకు కరువులేదు. కొక్కొండ వెంకటరత్నం పంతులు నుంచి — కొండముది గోపాలరాయ శర్మ వరకూ కొండభట్ట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి నుంచి, భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ వరకూ, కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు నుంచి, పినెకెట్టి శ్రీరామమూర్తి వరకూ, గురజాడ మహాకవి నుంచి, ఆశ్రేయ వరకూ — ఎండరెండరో ఎన్నెన్నో నాటకాలు వ్రాశారు. వీటిలో

చాలావరక...సాంఘిక లున్నాయి...అధునాతన ఇతివృత్తాలున్నాయి...అంతులేని కళాపిపాస వుంది. మరి వీటిలో మంచి నాటకాలు లేవనే అనుకోవాలా?

లేవనే వాదాన్నే అంగీకరిద్దాం మరి మంచి నాటకాలు సృష్టించడం ఎలా? అవి మంచివని లోకానికి నచ్చచెప్పడం మెలా? ఈ శాస్త్రోత్తర ఎవరిది? రచయితలదా? నటులదా?...ఎకాడమీలదా? ప్రజలదా? — ఇది తేలడం కూడా అవసరమే! కొందరికి నాటకాలు వ్రాయాలనిపిస్తుంది కలం తొందర చెడుతుంది, వ్రాస్తారు కొందరికి వేషాలు వెయ్యాలనే ఆసక్తి కలుగుతుంది. రంగులు వచ్చి ఎదుట నిలబడతాయి పూసుకొంటారు. వేషం వేసుకొంటారు ఏదో నాటకం తీసుకొంటారు ప్రదర్శిస్తారు ప్రజలు చూస్తారు ఇదంతా ఒక ఉత్సాహంతో కూడిన కార్యక్రమం! దీన్ని అరికట్టడం భావ్యమా! వీటిలోనుంచి ఉత్తమ నాటకాలు, నటీనటులు బయటపడకూడదా! ఎందుకు పడరు! కనుక ఈ వద్దతి కూడా ఒక సోపానమే! ఆపాయంగా భావించవలసిన పనిలేదు.

సమాజాల విషయం తీసుకొందాం చాలామందికి ఉత్సాహం ఎక్కువ. ఉత్సాహంలోనుంచి ఉపజ్ఞ పుట్టవచ్చు. దానివల్ల వారూ, రంగకూమి కూడా ఉత్తేజితలు కావచ్చు కనుక అది ఒక పవిత్ర సేవే! అయితే ఒక విషయం గమనించాలి. ఈ ఔత్సాహిక వర్గాలలో చాలామంది యువకులేవుంటారు అనుభవజ్ఞులు అందులో ప్రవేశించరు 'వారు ఔత్సాహిక నటులు. మనం పట్టిపూర్తి ఉత్సాహానికి సిద్ధంగావున్నాం' అనుకుంటారు. కనుక చిన్నవాళ్లే పెద్ద వేషాలు వేస్తారు. చిన్నవాళ్లే పెద్దలుగా నిలిచి, తమ సంఘాన్ని దిద్దుకొనే పనిలో మునుగుతారు పెద్దలు కూడా వారికి దోహదమిస్తే —

నాటకం

నాటకం

నాటకానికి, సమాజానికి వన్నెచిన్నెలు దిద్దవచ్చు అలాటి ప్రయత్నం మనలో తక్కువ

మోదరాబాదులో నాట్యవిద్యాలయం ఉత్తమ నాటక ప్రదర్శనకు కావలసిన కృషి చేస్తోంది అనుభవజ్ఞులున్నారందులో. కళాదర్శాల్ని గమనించి నడిచేవారున్నారు వారికి 'మంచి నాటకం వున్నది' అనిపించే అవకాశాలున్నాయి మంచి నాటకం...రచన ద్వారా - నటన ద్వారా మంచి సంపాదిస్తారని ఆశించవచ్చు.

ఇటీవల ఆంధ్రనాటక కళాపరిషత్తు అధ్యక్షులు... మంచి సమాజం మనకు లేదన్నారు మంచి అంటే

“ఇతర వృత్తులతో సంబంధం లేకుండా, నాటకరంగాన్నే ధ్యేయంగా పెట్టుకొని, ఉత్తమమైన నాటకాలు ప్రదర్శిస్తూ వాటిని, ఇతర ప్రాంతాల కుూడా తీసుకువెళ్లే ప్రయత్నం చేస్తూ వుండాలి” అని వారి అభిప్రాయం

కనుక 'మంచి నాటకం...మంచి సమాజం' అనే సమస్యలను గురించి ఆలోచించి “అవి మనకు లభ్యమైనాయి” అని చెప్పకోగల అవకాశం - నాటక కళాభిమానులందరూ కలిసి కల్పించాలి దీనికి అవసరమైన కృషికి సంకల్పించాలి.

Source: A.P. Press Academy Website, Natya Kala - 1963

Disclaimer: This topic/article/write-up has been posted here to increase the availability of some rare, forgotten and precious material for appreciation by a wider audience and with no intention what so ever of copy right violation.

Request for removal of any copyrighted material, by the owner, will be promptly complied with.

Maganti Vamsi Mohan